

**R. P. Ildephonsi Peñafiel E' Societate Jesu, Quondam In
Cusquensi Collegio Sacrae Theologiae Primarij
Antecessoris ... Theologia Scholastica Naturalis**

Peñafiel, Alonso

Lugduni, M.DC.LXXIIX.

Sect. 1. Sententia adversaria ponitur & probatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95892](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95892)

Quaest. VIII. Vtrum relatio sit modus, &c. 823

essentiali perfectione etiam auctores, cum quibus disputamus, supponunt: illa ergo perfectio ex solis relationibus, vt sic consurgit: ergo relatiua tantum debet concipi, & non mixta, & praeterea licet demus esse simul absolutam, & respectivam, cum includat in se tres relationes realiter distinctas, non potest habere unitatem perfectionis, nisi per modum collectionis, & numeri, esto non sit per modum compositionis. Probatur assumptum, quia in illa perfectione includitur verus transcendentalis numerus rerum; ex numero autem rerum distinctarum, vt tales sunt non conficitur vnum, nisi vel compositione, vel collectione, vel omnino per accidens; dico autem vt tales sunt, quia personae divinae vt sunt vnum in essentia, non vniuntur in perfectione personali, sed in essentiali tantum. Absurdum autem videtur dicere, integritatem Dei vt sic collectivam esse, & non omnino simplicem, & indivisam. Accedit tandem quod illa integritas dicitur esse perfectio simpliciter simplex: vnde sequitur, cuilibet personae divinae sigillatim sumptae deesse aliquam perfectionem simpliciter simplicem, quia nulla earum habet illam integritatem: nulla ergo illarum erit summe perfecta.

69 Tandem vrgetur, quia multiplicato gradu inferiori, debet multiplicari gradus superior: sed in tribus relationibus multiplicatur realiter ratio relatiua, quae est inferior respectu entis vt sic: ergo multiplicatur in talibus relationibus ratio entis vt sic; sed non potest multiplicari gradus entis, quin multiplicetur attributum illius: atqui attributum entis est bonitas: ergo in tribus relationibus multiplicatur bonitas, ac proinde tres relationes erunt tres bonitates, & perfectiones.

QVÆSTIO VIII.

Vtrum relatio sit modus, vel res.

SECTIO I.

Sententia adversaria ponitur, & probatur.

1 **H**æc quaestio maxime difficilis ab aliis iudicatur, & ideo longissime de illa agunt; nos autem brevissime tractabimus difficultatem illius, quia ex supradictis, & postea dicendis facile colligitur explicatio illius, circa quam est prima sententia asserens, relationem prædicamentalem nequaquam esse modum, sed potius rem simpliciter, eo modo, quo quantitas, & qualitas est res; eam tenet Sanchez in *dialectica* lib. 5. *quest.* 38. 2. *conclusiones*, probat suam sententiam.

2 Primo auctoritate Divi Thomae p. 1. q. 28. *art.* 2. ad 2. ubi sic dicitur: ad secundum dicendum quod sicut in rebus creatis in illo quod dicitur relative, non solum est invenire respectum ad alterum, sed etiam aliquid absolutum, ita in Deo; sed tamen aliter, & aliter; nam id quod invenitur in creatura præter id quod continetur sub significatione nominis relatiui est alia res, in Deo autem non est alia res, sed vna, & eadem, ubi Divus Thomas dicit quod relativum, & absolutum sunt alia, & alia

res: ergo dicit quod sunt realiter distincta vt res distinguitur a re.

Secundo istae relationes creatae sunt accidentia essentialiter, quia ponuntur in prædicamento relationis, quod est prædicamentum accidentium relativorum, sed proprium accidentium est inesse: ergo hæc accidentia relatiua in sunt substantiis: ergo realiter tanquam res a re ab illis distinguuntur. Probatur consequentia, quia in esse accidentis, seu in existentia accidentis realiter distinguitur ab existentia substantiae, vt patet in Sacramento Eucharistiae, ubi manent accidentia in sua existentia, & non manet existentia substantiae vlllo modo.

Tertio essentia relationis est distincta ab essentia fundamenti: ergo inherencia accidentis relatiui est distincta ab inherencia actuali accidentis absoluti, quia essentia correspondet existentiae, vt potentia proprio actui, & sicut potentiae sunt distinctae, & actus: ergo distinguuntur tanquam res a re; siquidem habent proprias essentias, & existentias realiter distinctas.

SECTIO II.

Nostri sententia ostenditur.

Conclusio: relatio creata est modus, & non res absoluta. Hæc est communis inter Doctores, & expressa sententia Divi Thomae pluribus suis Doctrinae locis, ubi relationem modum asserit esse.

6 Probatur primo, quia modus, vt modus nullam habet potentialitatem respectu sui effectus formalis, & res potest habere saltem per potentiam Dei absolutam potentialitatem respectu illius, quia res v.g. quantitas in Eucharistia separatur ab omni subiecto, vnde nullum tribuit effectum actu, sed solum in potentia: sed relatio nullam habet potentialitatem in reddendo suum effectum formalem adhuc Divinitus: ergo relatio vt relatio non est res, sed modus. Maior latissime probata manet in *metaphys.* disp. 1. *proæ.* *quest.* ult. *concl.* 2. & *disp.* de *subst.* *quest.* *vtrum illa sit modus, vel res.* Minor sic probatur quia relatio est habitudo, seu respectus vnus ad aliud essentialiter: ergo essentialiter petit vt sit inter vnum, & alterum, ita vt nullo modo possit nec esse, nec intelligi sine vno, & altero inter quæ sit, (quod adeo verum est, vt omnino impossibile iudicetur, omnibusque etiam adversariis dari paternitatem actualem in generante possibilem respectu possibili termini, quia necessario petit relatio actualis fundamentum actuale, & terminum actuale) sed alterum est terminus extrinsecus ad quem terminatur relatio, vnum autem est fundamentum illius: sed fundamentum relationis est in quo intrinsece est relatio, & quod intrinsece afficit illa: ergo relatio actu existens non potest adhuc Divinitus esse sine actuali afficiencia intrinseca vnus extremi, quod est fundamentum: atqui impossibile est quod actu afficiat aliqua forma subiectum, sine eo quod actu tribuat suum effectum formalem: ergo impossibile est, vt relatio actu existens tribuat in potentia effectum formalem; sed necessario adhuc Divinitus actu illud tribuit, actuque constituit relatum ad terminum, & non in potentia, nam res non constituitur apta referri per relationem vt sic,

K k k k 3 sed